

vilde, som han udtrykte sig, lade den danske Sukkerindustri sidde i Højsædet. Denne gode Hensigt fra det ærede Medlems Side fæster jeg mig stærkt ved, og jeg tager deraf Anledning til at slutte med at udtale, at det herefter er mig særdeles kært at turde bestemme det ærede Medlems Stilling til Sukkerbeskatningsreformen, ikke efter de af ham forleden stillede — skulle vi sige noget dristige — Forslag; men efter det ærede Medlems nu tilkendegivne gode Hensigt.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Ja, det er kun et Par replicerende Ord, navnlig til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Brandes), jeg gerne vilde gøre. — Dette ærede Medlem sagde om mig, at jeg havde sagt til ham forleden Dag, at han ikke forstod sig paa Politik. Det er en Udvidelse af mine Ord, som jeg maa protestere imod, det sagde jeg aldeles ikke. Jeg tror, at det ærede Medlem forstaar sig særdeles vel paa visse Omraader af vor Politik. Jeg saa imidlertid forleden Dag et Omraade, han ikke forstod sig paa, og jeg har i Dag lagt Mærke til, at han mangler en Egenskab, som en Politiker maaske ogsaa burde have: Han mangler den tilstrækkelige Ufølsomhed. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har været alt for følsom for den ret tilfældige Udtalelse, jeg kom med forleden Dag, da jeg sagde, at hvis han gik ud i Sognene og sagde saadan og saadan, vilde man ikke i det Sogn faa det Indtryk, at han forstod sig paa Politik. Denne Bemærkning har gjort et alt for stærkt Indtryk paa det ærede Medlem. Denne Følsomhed er en Mangel ved ham, hvis han tænker paa en større Løbebane som Politiker, om jeg end ikke vil sige, at den diskvalificerer ham fuldstændig. — Det ærede Medlem sagde, at han havde haft saa meget med Politik at gøre, at han haabede, at han dog havde nogen Forstand paa Politik og altsaa ogsaa nogen Udsigt som Politiker, men som Agitator, sagde det ærede Medlem, stod han lavt, Agitation forstod han sig ikke paa. Dette sidste er jeg nu ikke ganske enig med ham i, og det forekommer mig ogsaa, at han ved den Maade, hvorpaa han tog denne Sag, netop viste, at han har visse Egenskaber som Agitator, at han kender Knebene, ogsaa dem, som ikke ere ganske berettigede, saaledes det at skubbe en Modstander noget i Skoene, som han aldeles ikke har sagt. Det ærede Medlem sagde saaledes, at jeg havde nævnt som

Eksempel, at der faldt en Million som Arv i et Sogn, hvoraf der skulde betales en Arveafgift af 50,000 Kr., og at Spørgsmaalet da var, om man helst vilde, at disse 50,000 Kr. skulde tages paa denne Maade, eller de skulde tages af den Kaffe, som drikkes i Sognet i et Aar. Saadan har jeg jo slet ikke sagt. Hvad jeg sagde, var, at det Spørgsmaal var ikke ligegyldigt, om de 50,000 Kr. skulde tages i Arveafgift hos en Mand, der faar en Million i Arv, eller de skulde tages i Told paa Smaaafviks Kaffe og Petroleum. Der var ikke Tale om, hvorvidt de skulde betales i et Aar eller ej, men dette Aar var nødvendigt for det ærede Medlem til den Tale, han her skulde holde, for at han kunde regne ud, hvor mange Kopper Kaffe der skulde drikkes i dette Sogn, og gøre Sognet til et Kaffesøstersogn og mig til en politisk Medkaffesøster i Sognet. — Nej, jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem netop har visse Egenskaber som Agitator, og naar han faar dem kultiverede, tror jeg, han vil blive ret betydelig som Agitator. Jeg tror ogsaa, at han kan blive til noget som Politiker, naar han bliver af med noget af den Følsomhed, som han har lagt alt for stærkt for Dagen i Øjeblikket.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa enkelte Realiteter. Han var mærkværdig nok med Hensyn til Sukkeret til højre for mig. Han mente, at det var meget tvivlsomt, om man naaede noget ved at nedsætte Beskyttelsen paa Sukker, saaledes som jeg har foreslaaet; han troede ikke videre paa, at det blev billigere, og han sagde, at han havde ikke noget imod, at Fabrikkerne tjente Penge — hvorfor skulde de ikke have Lov til det? Han var ikke misundelig, han syntes ogsaa, at vi andre kunde lade dem tjene de Penge. Ja, det har jeg allerede udtalt mig om. Jeg synes ogsaa, det er rart, naar Folk kunne tjene Penge, og jeg glæder mig f. Eks., naar vore store Dampskibsselskaber — i alt Fald enkelte af dem — for Øjeblikket tjene fortræffelige Penge, for dem tjene de ved deres Handel og ved deres Virksomhed imellem os og Udlandet, uden at de ved Statens Hjælp beskattede deres Medborgere. Men den Kunst at tjene store Penge, naar Staten giver et Selskab Privilegium paa at tage Skat af sine Medborgere — den Kunst er ikke stor, og det forekommer mig, at der er ingen Grund til at beundre den. Naar det saa ses, at denne Skat bliver saa betydelig, at den giver en ublu Avance for dem, der have faaet dette Privilegium, saa forekommer